

Sygn. akt III RC 809/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Borek
Protokolant:	stażysta Malwina Rudnicka

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2023 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa O. J.

przeciwko R. J.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia 26 marca 2021 r. w sprawie IC (...)od R. J. na rzecz O. J. z kwoty po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie do kwoty po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie poczynając od dnia 3 listopada 2022 roku płatne do dnia 10-tego każdego miesiąca z każdorazowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty, do rąk matki dziecka E. J.,

I. oddala powództwo w pozostałej części;

II. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu;

III. odstępuje od obciążania pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi;

IV. wyrokowi w punkcie I (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Małgorzata Borek

Sygn. akt III RC 809/22

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 03 listopada 2022 r. E. J., działająca jako przedstawicielka ustawowa małoletniego syna O. J. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego R. J. na rzecz O. J. z kwoty po 500 zł do kwoty po 1000 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od daty wytoczenia powództwa z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. (k. 3-13)

W piśmie z dnia 20 stycznia 2023 r. pozwany R. J. wskazał, że nie wyraża zgody na podniesienie alimentów nawet o przysłowiową złotówkę (k. 43)

Na rozprawie w dniu 07 marca 2023 r. pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo, zaś pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Do czasu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie (k. 88)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni O. J. ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego E. J. i R. J., który został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia 26 marca 2021 r. w sprawie sygn. I C (...). Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem matce E. J. ograniczając władzę rodzicielską ojca R. J. do prawa uzyskiwania informacji dotyczących dziecka takich jak przebieg kształcenia i sposób leczenia. Ustalono, że R. J. będzie miał prawo do kontaktów z małoletnim synem w I i III sobotę każdego miesiąca od godziny 12.00 do godziny 16.00 w miejscu zamieszkania dziecka w obecności kuratora sądowego, z możliwością zabrania dziecka na spacer. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego dziecka Sąd obciążył oboje rodziców, zasądając od R. J. na rzecz O. J. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne do 10-ego dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka E. J. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Małoletni powód O. J. miał wówczas 7 lat. Od urodzenia nie rozwijał się prawidłowo. W dniu 26 października 2017 roku po przeprowadzonych badaniach stwierdzono, iż u małoletniego O. występują całościowe zaburzenia rozwojowe - autyzm dziecięcy oraz padaczkę. U małoletniego występowały całościowe zaburzenia rozwoju w zakresie wszystkich funkcji: poznawczych, emocjonalnych i behawioralnych. O. nie posiadał zdolności werbalnego porozumiewania się, posługiwał się gestami wskazującymi. Globalny poziom rozwoju intelektualnego opóźniony był w stosunku do wieku rozwojowego o 3 lata. Wymagał on wówczas kompleksowego i wielospecjalistycznego oddziaływania terapeutycznego stymulującego jego rozwój. Małoletni uczestniczył w terapii indywidualnej - logopedycznej, pedagogicznej, psychologicznej, SI, hipoterapii. Pozostawał pod opieką psychiatry, neurologa i psychologa. Wizyty odbywały się w ramach NFZ. Nie mógł spożywać produktów z laktozą i glutenem, wobec czego wymagał odpowiedniej diety. Przyjmował leki D., V., H., magnez oraz płyn odżywczy co kosztowało około 200-300 zł miesięcznie. Korzystał z pampersów co kosztowało 60 zł miesięcznie. Konieczny był także zakup wkładek ortopedycznych w kwocie 20-40 zł miesięcznie. Na przełomie 2017/2018 r. O. pozostawał pod opieką logopedyczną w Prywatnym Gabinetie (...) (...) w K.. Terapia O. na zajęciach logopedycznych prowadzona była z wykorzystaniem Metody Krakowskiej prof. Jagody Cieszyńskiej. Małoletni uczęszczał do przedszkola B. P. w K., za które opłata wynosiła od 252 zł do 293zł miesięcznie. Miesięczne koszty utrzymania powoda kształtowały się na poziomie nie przekraczającym 1.400 zł (przedszkole ok.260 zł, leki 200-300 zł, pampersy 60 zł, wyżywienie 300 zł, środki czystości 100 zł, ubrania 150 zł, wkładki ortopedyczne 20-40 zł, rozrywka, zabawki 100 zł, w części koszty utrzymania mieszkania w zakresie opłat za media 150 zł)

Matka powoda E. J. miała wówczas 34 lata. Z zawodu była cukiernikiem. Nie pracowała, opiekowała się niepełnosprawnym synem, pobierając z tego tytułu świadczenie opiekuńcze w kwocie 1.971 zł, świadczenie 500+, zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł, zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 215 zł oraz dodatek do zasiłku rodzinnego w kwocie 110 zł. Zamieszkiwała wspólnie z synem w K. w wynajętym mieszkaniu o powierzchni około 30 m⁽²⁾. Ponościła wówczas koszty utrzymania mieszkania w kwocie 834 zł miesięcznie w okresie letnim, zaś w okresie zimowym opłaty wynosiły 943 zł na co składało się: czynsz 550 zł, gaz 100 zł latem, a zimą 200 zł, woda 50 zł, wywóz śmieci 28 zł, ścieki 30 zł, energia elektryczna 170 zł co dwa miesiące. Mieszkanie składało się z jednego pokoju, kuchni, korytarza oraz łazienki. Wyposażone było w niezbędne sprzęty gospodarstwa domowego. Małoletni O. miał osobne miejsce do spania. Matka powoda w okresie od czerwca 2014 r. do sierpnia 2017r. leczyła się psychiatrycznie w Poradni (...) w J. z powodu zdiagnozowanej schizofrenii prostej. Przyjmowała leki przeciwpsychotyczne w dawkach terapeutycznych. W dniu 1 sierpnia 2019 r. rozpoczęła wizyty w Poradni (...) (...) K.. Rozpoznano u niej zaburzenia osobowości mieszane oraz inne. E. J. w styczniu 2019r. współpracowała z asystentem rodziny oraz pracownikiem socjalnym Miejskiego Ośrodka pomocy Rodzinie w K..

Ojciec małoletniego O. J. miał 50 lat i z zawodu był murarzem. Nie pracował nigdy w wyuczonym zawodzie, wykonywał prace w gospodarstwie rolnym. Posiadał orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym do stycznia 2024 r. i z tego tytułu otrzymywał świadczenie rentowe w kwocie 521,70 zł miesięcznie. Zdiagnozowano u niego astmę i przyjmował leki. Mieszkał z bratem J. J.. Był właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 11,56 ha, które oddał w dzierżawę na podstawie umowy z dnia 25 września 2018 r., a następnie przekazał siostrzeńcowi w zamian za zapewnienie opieki. Posiadał maszyny rolnicze, których się wyzbył, sprzedając część z nich, a część przekazał rodzinie. Nadal pracował w gospodarstwie rolnym.

Dowody: akta sprawy Sądu Okręgowego w Kielcach I C 2206/18 - wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 26 marca 2021 r. (k. 653-653v), uzasadnienie wyroku (k. 660-680) .

Obecnie małoletni O. J. ma 9 lat i w dalszym ciągu uczęszcza do przedszkola B. P. znajdującego się przy ul. (...) w K.. Ma orzeczenie o niepełnosprawności od wczesnego dzieciństwa. Dwukrotnie został odroczone od rozpoczęcia szkoły. Od przyszłego roku będzie uczęszczał do innej placówki (...), która przystosowana jest dla dzieci z autyzmem. Matka powoda w przedszkolu opłaca tylko obiady w kwocie 16 zł na dzień. Małoletni powód jest transportowany do przedszkola busem za który matka miesięcznie płaci 200 zł. Powód w dalszym ciągu przyjmuje te same leki, co aktualnie przy częściowym refundowaniu generuje koszt ok. 150 zł miesięcznie. Jest pod kontrolą tych samych specjalistów w ramach NFZ co w dacie orzekania o wysokości alimentów. O. nadal nosi pampersy, które kosztują 23 zł miesięcznie, dodatkowo matka powoda musi zakupić krem na odparzenia bambino, sudocrem za 20 zł i starcza na miesiąc. Małoletni bierze płyn odżywczy o nazwie (...) za 50 zł również stacza na miesiąc. Nosi wkładki ortopedyczne, które co dwa lub trzy miesiące matka małoletniego musi zakupić za ok. 40 zł. Zajęcia z logopedą ma za darmo z MOPRU. Powód nie jest już na diecie bezglutenowej spożywa zwykle jedzenie. W przedszkolu raz lub dwa razy w miesiącu są organizowane wyjścia do kina, teatru czy plac zabaw co kosztuje około 10-15 zł.

E. J. ma 36 lat. Z zawodu jest cukiernikiem. W dalszym ciągu mieszka w wynajmowanym mieszkaniu wraz synem. Nie pracuje z uwagi opiekę nad niepełnosprawnym dzieckiem i pobiera z tego tytułu świadczenie pielęgnacyjne w wysokości ok. 2.000 zł, a ponadto świadczenie rodzinne 110 zł, świadczenie 500+ oraz alimenty w kwocie 500 zł. Łącznie miesięcznie dysponuje kwotą 3.900 zł. Na miesięczne koszty utrzymania mieszkania składają się wydatki: czynsz 650 zł, woda 40 zł, ścieki 40 zł, śmieci 38 zł, energia elektryczna 200 zł co dwa miesiące, gaz 300zł miesięcznie. Matka ponosi następujące miesięczne wydatki na utrzymanie syna: książki 100 zł, ubrania i obuwie 300 zł, wyżywienie 800 zł, leki wraz wizytami u specjalistów 200-300 zł.

Pozwany R. J. ma 52 lata i z zawodu jest murarzem. Nie pracuje pobiera rentę rolniczą w wysokości nieco ponad 1200 zł. Uprzednio pracował na gospodarstwie rolnym. Leczy się nadal u pulmonologa na astmę. Miesięcznie na leki wydaje 300 zł. W dalszym ciągu posiada orzeczenie o okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym do stycznia 2024 r.. Mieszka z bratem, któremu 23 marca 2021 r. przepisał gospodarstwo rolne o pow. ponad 9,500 ha wraz z domem mieszkalnym w zamian za dożywotnie mieszkanie. Brat pozwanego pomaga mu finansowo. Nie posiada majątku. Poza powodem nie ma nikogo na utrzymaniu. Okazyjnie kupował małoletniemu ubrania. Od 4 miesięcy nie ma kontaktu z synem. Alimenty są objęte egzekucją komorniczą.

Dowody: orzeczenie o niepełnosprawności powoda (k.6), rozliczenie przedszkolne za wrzesień (k.7), faktury VAT (k.8-13), zaświadczenie z MOPR (k.67), informacja dot. kosztów utrzymania mieszkania (k.81), rozliczenie przedszkolne marzec (k.82), częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej powoda E. J. (k.88) częściowo zeznania R. J. (88v-89), częściowo zeznania świadka J. J. (k.89) kserokopia aktu notarialnego (83-87) , decyzja z KRUS dot. pozwanego (k.40-41, 44-45), zaświadczenie z GOPS w S. (k.46), zaświadczenie z urzędu gminy w S. (k.47), karta pacjenta pozwanego (k. 48-57), umowa dzierżawy (k.58), zaświadczenie o stanie zdrowia (k.59), umowa kupna-sprzedaży (60-64), orzeczenie o niepełnosprawności pozwanego k. 648 akt sprawy Sądu Okręgowego w K.sygn. akt IC (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w toku postępowania dowody w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony i nie wzbudziła też wątpliwości Sądu w tym zakresie.

Do ustaleń posłużył także dowód osobowy z przesłuchania stron tj. przedstawicielki ustawowej powoda oraz pozwanego. Zeznaniami tym Sąd dał wiarę w tej części, w jakiej pokrywały się one z pozostałym materiałem dowodowym oraz korespondowały wzajemnie ze sobą. Zeznaniami E. J. odmówił wiarygodności w zakresie, w jakim podnosiła, że miesięczny koszt utrzymania dziecka wzrósł od czasu ostatniego ustalenia wysokości alimentów w 2021 r. z kwoty ok. 1400 zł do kwoty ok. 2000 zł, gdyż nie wykazała ona tego w należyty sposób, a to na stronie powodowej ciążył obowiązek dowodowy w tym zakresie. Zeznaniami pozwanego Sąd wykorzystał również częściowo, gdyż nie wykazał on, że jego sytuacja finansowa jest tak niekorzystna, jak stara się ją przedstawić. Ponadto Sąd nie dał wiary zeznaniom w części w jakiej wskazywał, że dokłada się do opłat za mieszkanie kwotą 150 zł ponieważ przeczą temu zeznania świadka, który to wskazał, że gdyby nie jego pomoc to pozwany nie miałby środków na życie. Sąd uznał, że zeznania świadka J. J. zasługują jedynie częściowo na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Zeznaniami świadka nie były dla Sądu wiarygodne w zakresie w jakim wskazywał on niezdolność swojego brata R. J. do jakiegokolwiek pracy, ponieważ nie znalazło to potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym w szczególności w dokumentach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Podstawę materialnoprawną żądania stanowi art. 138 k.r.o. zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zarówno w literaturze jak i orzecznictwie sądowym przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji oraz istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Kluczowym zagadnieniem dla rozstrzygnięcia o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. jest porównanie stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu lub obniżeniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwym faktem jest to, że małoletni powód z racji wieku oraz z uwagi na to, że nie posiada majątku, jest uprawniony do pełnej alimentacji ze strony rodziców. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. stanowi natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy w pierwszej kolejności należy zauważyć, że od ostatniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego minęły prawie 2 lata. Sąd mając na uwadze materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz kierując się logiką i zasadami doświadczenia życiowego ustalił, że koszty utrzymania małoletniego powoda O. J. kształtują się na wyższym poziomie niż w czasie ustalenia alimentów po raz ostatni i jest to związane głównie ze wzrostem cen towarów i usług oraz stopniem inflacji. Jednakże nie można zgodzić się z twierdzeniami matki powoda, iż miesięczny koszt utrzymania 9-cio letniego dziecka wynosi aktualnie ok. 2.000 zł. Sąd doszedł do przekonania, że koszt ten wzrósł o ok. 200 zł i zawiera się aktualnie w kwocie ok. 1600 zł miesięcznie.

Oceniając rozmiar usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego Sąd oparł się częściowo na zeznaniach matki dziecka, która z nim mieszka i zaspokaja jego bieżące potrzeby. W niniejszej sprawie Sąd przyjął, że istotna zmiana stosunków po stronie uprawnionej związana jest z ogólnym wzrostem cen towarów i usług oraz w szczególności kosztów edukacji i leczenia. Przynajmniej uwzględniono, iż w roku 2021 kwota 500 zł miesięcznie alimentów należnych od pozwanego odpowiadała kosztom utrzymania dziecka oraz możliwościom zarobkowym jego ojca. Zwrócić należy uwagę, że obecnie matka nadal nie pracuje, opiekuje się synem, który ma autyzm dziecięcy i otrzymuje świadczenie opiekuńcze w kwocie 1.971 zł, świadczenie z programu 500+, zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł, zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 215 zł raz dodatek do zasiłku rodzinnego w kwocie 110 zł. Na pomoc ze strony pozwanego nie może liczyć, albowiem ten nie łoży na utrzymanie powoda już od jakiegoś czasu, a alimenty ściągane są przez komornika sądowego w ramach postępowania egzekucyjnego. Małoletni zamieszkuje nadal z matką. Wydatkami powoda, które Sąd uwzględnił są te związane z leczeniem oraz kształceniem tj. opłata za przedszkole wzrosła i obecnie wynosi ok. 320

zł miesięcznie (16 zł x średnio 20 dni w miesiącu pobytu dziecka w przedszkolu), książki ok. 100 zł rocznie, wkładki ortopedyczne 40 zł co drugi miesiąc, wycieczki, wyjścia z przedszkola ok. 30 zł miesięcznie. Zmniejszyły się zaś wydatki na leki i jak zeznała matka są one częściowo refundowane i ich miesięczny koszt wynosi aktualnie ok. 150zł. Ponadto nowym wydatkiem są dojazdy do przedszkola za które matka płaci 200 zł. Koszty odzieży i obuwia powoda miesięcznie kształtują się na poziomie ok. 150 zł, zaś wyżywienia ok. 400 zł. Na kosmetyki i środki czystości matka wydaje ok. 100 zł miesięcznie, na rozrywkę i zabawki 100 zł miesięcznie. Powód nadal korzysta z pampersów ale tu wydatek uległ zmniejszeniu i jak wskazała matka powoda wynosi ok. 23 zł miesięcznie. Miesięcznie koszty utrzymania domu w zakresie opłat za media przypadające na powoda mieszczą się w kwocie ok. 150 zł i nie zostało wykazane aby w tym zakresie uległy one zmianie od czasu ostatniego orzekania.

Sąd zwrócił uwagę, że również analiza sytuacji finansowej rodziców małoletniego nie uzasadnia przyjęcia tak wysokiej stopy życiowej, z której wynikałyby większe koszty utrzymania dziecka tj. na poziomie wskazywanym przez jego matkę.

Reasumując, mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że miesięczny koszt utrzymania O. J. od czasu ostatniego orzekania o alimentach wzrósł i obecnie wynosi ok. 1600zł.

Przechodząc do omówienia sytuacji pozwanego R. J. należy wskazać, że podnosił on, że jego sytuacja finansowa uległa pogorszeniu. Zdaniem Sądu zarówno możliwości zarobkowe jak i sytuacja finansowa powoda nie są tak złe jak próbował je przedstawić. Posiada on orzeczenie o okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym do stycznia 2024 r. i z tego tytułu otrzymuje świadczenie rentowe w wysokości ok. 1200 zł miesięcznie. Ma zdiagnozowaną astmę i przyjmuje leki, co było uwzględniane podczas ostatniego orzekania o alimentach. Wobec czego posiada ograniczone możliwości zarobkowe, jednakże nic nie stoi na przeszkodzie by pozwany podjął starania w celu uzyskania dodatkowych dochodów poza posiadaną rentą. Należy zauważyć, że nie posiada on orzeczenia o całkowitej niezdolności do jakiegokolwiek pracy, a jedynie do pracy w gospodarstwie rolnym. Ponadto wbrew stanowisku strony pozwanej należy zwrócić uwagę, że jego sytuacja finansowa od czasu ostatniego orzekania poprawiła się ponieważ znacznie wzrosła wysokość pobieranego przez niego świadczenia rentowego i aktualnie wynosi ponad 1200 zł, a poprzednio była to kwota 521,70 zł. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę, że pozwany ma sporadyczny kontakt z synem, jak sam wskazał raz w miesiącu, w sobotę i poza alimentami egzekwowanymi przez komornika nie przekazuje synowi żadnych kwot. Ponadto nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, że potrzeby niepełnosprawnego syna od 2021 roku nie zmieniły się. R. J. zdaje się nie zauważać, że to rodzice w pierwszej kolejności są zobowiązani do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dziecka i w tym celu powinni odpowiednio wykorzystać swoje możliwości zarobkowe. Tłumaczenie pozwanego, że z uwagi na orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym nie może podjąć pracy nawet dodatkowej, w realiach niniejszej sprawy jest nieuzasadnione. Zważyć należy, iż nie jest on pozbawiony całkowicie możliwości zarobkowania w sytuacji aktualnego rynku pracy, gdzie pracodawcy poszukują pracownika, a nie odwrotnie, czy to w pełnym wymiarze czasu pracy czy dorywczo. Ponadto nie można zapominać, że R. J. świadomie sam wyzbył się całego majątku jaki posiadał bowiem częściowo sprzedał maszyny, a część przekazał rodzinie, podobnie jak całe gospodarstwo rolne wraz z domem mieszkalnym bezpłatnie darował bratu. Miał możliwość sprzedaży części nieruchomości i przekazania pieniędzy na rzecz syna czego jednak nie uczynił. Posiadając zaś gospodarstwo mógł je np. wydzierżawić i czerpać z tego tytułu zyski, pobierać dopłaty lub chociażby przepisać część nieruchomości na rzecz syna zapewniając mu tym samym zabezpieczenie na przyszłość. To pozwany sam wybrał rozwiązanie, które całkowicie pozbawiło go majątku (jak również w przyszłości jego niepełnosprawnego syna), bez jakiegokolwiek zysku i możliwości uzyskiwania z tego tytułu dochodu, którego część mógłby przeznaczyć na alimenty na syna. Reasumując, w ocenie Sądu sytuacja pozwanego uległa poprawie od czasu ostatniego orzekania w związku ze znacznym wzrostem świadczenia rentowego i tym samym jest on w stanie łożyć alimenty w kwocie o 100 zł więcej niż poprzednio.

Sąd zważył również, że sytuacja materialna E. J. nie uległa zasadniczej zmianie. Wprawdzie nadal pobiera świadczenie pielęgnacyjne na syna, które również uległo zwiększeniu, niemniej to na niej wyłącznie spoczywa opieka nad dzieckiem niepełnosprawnym i powszechnie wiadomym jest, że nie ma możliwości chociażby częściowego dorobienia ponieważ utraciłaby świadczenie pielęgnacyjne.

Biorąc powyższe pod uwagę, w związku z istotną zmianą stosunków po stronie uprawnionej do alimentacji przy uwzględnieniu sytuacji zobowiązanego ojca, na podstawie art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 138 k.r.o. Sąd uznał częściowo powództwo o podwyższenie alimentów. Należy zauważyć, że orzeczona w roku 2021 kwota alimentów 500 zł nie jest wygórowana, co do możliwości zarobkowych pozwanego. Nie można jednakże pominąć okoliczności, że aktualne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego podawane przez jego matkę na kwotę 2000 zł nie zostały wykazane i zdaniem Sądu kształtują się na poziomie ok. 1600 zł miesięcznie. Dlatego też zasadne i słuszne było podwyższenie przez Sąd z dniem złożenia pozwu tj. 03 listopada 2022 r. alimentów na rzecz małoletniego powoda do kwoty 600zł miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty, do rąk matki małoletniego E. J.. (pkt I)

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części jako nadmiernie wygórowane, albowiem oparte na błędnym założeniu poczynionym przez matkę powoda, że koszt jego utrzymania wynosi ok. 2000 zł., o czym orzeczono jak w pkt II.

Koszty procesu zostały wzajemnie zniesione pomiędzy stronami na podstawie art. 100 k.p.c. z uwagi na charakter sprawy. (pkt III)

Sąd z uwagi na sytuację majątkową pozwanego odstąpił od obciążenia go nieuiszczonymi kosztami sądowymi stanowiącymi opłatę od pozwu od uwzględnionej części powództwa, na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. (pkt IV)

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. (pkt V)

Sędzia Małgorzata Borek